

disse Aktier mulig ville være af Værdi 900 Kr. Værdi have de som sagt ikke, det er kun Spekulationen, der gjør, at de staa i den Pris, hvormod de omtrent staa i samme Pris for vedkommende Aktionær selv, saa mange Penge koste de ham omtrent selv. Af hvem bestaar nu dette rige Aktiefelskab, som i sin Tid fra forskellige Sider blev benævnt saaledes? Ja, det bestaar hovedsagelig alene af vandlidte Mænd hele Veien rundt, netop af dem, hvis Jorder ere overskydte, netop af dem, hvis Digebyrde er saa haard, og trykkende. Jeg vilde altsaa virkelig meget beklage, dersom den høitærede Indenrigsminister uden en fornyet og nøiere Overveelse vilde tillægge disse Erklæringer en altsor stor Vægt, og jeg vilde med det Samme ogsaa anbefale Sagen til det eventuelle Finantsudvalg, at det vil gjøre Sit for, at gode og uparstiske Undersøgelser kunne fremkomme. Jeg tvivler da ikke om, at det vil blive konstateret, at Digebyrden paa Fjalter er og bliver for trykkende for vedkommende Lodsseiere. Jeg skal saaledes anbefale denne Sag til den høitærede Indenrigsministers og det eventuelle Finantsudvalgs nærmere Overveelse og Prøvelse, og jeg vil tillade mig at udtaale det Haab, at den maa møde den Belvillie, den fortjener. Medens jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at omtale et Par andre Spørgsmaal paa Finantsloven. Jeg ser, at der paa Finantslovens § 6 er foreslaaet bevilget en Forskiølse til Overfarten ved Masnedfund, grundet paa, at der skal sættes et andet Dampstib i Birkfomhed. Det er mig en Glæde, at den høitærede Minister har havt sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag; Forholdene ved Masnedfund ere saaledes, at Postforbindelsen lider væsentligt under den Dampstibsforbindelse, der findes der, thi det er ikke sjelden, at Godset har ligget paa begge Sider i to a tre Dage og ikke har kunnet overføres. Jeg tror derfor, at det vilde være til stor Gavn, ikke alene for Publikum, men ogsaa for de paagjældende Jernbaner, om der kunde komme en betydelig bedre Forbindelse i Gang mellem Masnedfund og Drejhoved. Dette er imidlertid efter min Opfattelse kun en øieblikkelig Afhjælpning af den tilstedeværende Trang; men hvad jeg maatte ønske og anse som en nødvendig Betingelse efter den Udviikling, som Eraskien paa de lolland-falsterste Jernbaner har faaet, er, at der bliver sat en Dampfergeforbindelse i Gang mellem Drejhoved og Masnedfund, og at den sjællandske Jernbane da fornemmelig føres ud over Masnedø. Skulle vi have en tidspvarende Forbindelse, en Forbindelse, som Publikum og Jernbanen kan være tjent med, maa vi komme dertil, at vi faae en Dampfergeforbindelse mellem disse to Punkter, og vi maa dog fastholde, skjøndt det ikke ligger for for Dieblisset, at der i sin Tid ogsaa maa komme en Forbindelse fra Nykjøbing over Gjedser til Lybkiiland, og i saa Tilfælde vil jo en Dampfergeforbindelse ved Drejhoved være saameget mere nødvendig. Hvad der i Grunden ligger nær ved

dette Spørgsmaal, er Farten paa de lollandste Baner. Paa Lolland er man nu, efterat den lollandste Bane er aabnet, saa ubeldig stillet, at man ikke som tidligere faar Post to Gange om Dagen, og det var derfor ønskeligt, dersom der af det høie Ministerium og det eventuelle Finantsudvalg kunde virkes hen til, at det lolland-falsterste Jernbanefelskab vilde indspøre en saadan Forandring paa dets Jernbaner, at der kunde blive to Gange gjennemgaaende Tog fra Naffkov til Kjøbenhavn om Dagen, frem og tilbage. Dette er et Spørgsmaal, som jeg skal tillade mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa.

Et andet Spørgsmaal, som vi hvert Aar møde paa Finantsloven, er Bølpbet til Præmier for veldyrkede Huslodder. Dette er en Sag, som har min varmeste Interesse, naar den kun bliver sat i Værk paa den rette Maade; men jeg tror rigtig nok, at, saaledes som man for Tiden bærer sig ad og navnlig i det Amt, hvor jeg hører hjemme, er det en meget ubeldig Maade, og skulde man fremdeles blive ved paa den Maade, som det nu sker, saa vil jeg være en afgjort Modstander af, at denne Bevilling gives. Disse Penge overlades jo i Reglen de landøkonomiske Selskaber til Uddeling, men hos os er det saa ubeldigt, at Maribo Amts landøkonomiske Selskab, som modtager disse Penge for at give dem Anvendelse, anvender dem paa en Maade, som man nærmest maa betragte som en Anvendelse i politisk Diemed. Vi have 7 Blade i Amtet, hvoraf de 4 slet ikke benyttes til den Slags Bekjendtgørelser, og det er netop dem, som hovedsagelig læses af Landhøstandene. Enhver vil se, at dette er meget misligt. Disse 4 Blade have mindst 2,000 Abonnenter i Amtet, og efter den Maade, hvorpaa Bladholdet i Reglen føres paa Landet, kan man vel sige, at disse 4 Blade have 8,000 Læsere, og dog have disse Blade ikke en eneste Bekjendtgørelse om den her omtalte Ting. En stor Del af Husmændene, for hvem disse Præmier ere bestemte, veed slet ikke Noget derom; der er Egne, hvor Husmændene slet ikke faae eller kunne faae at vide, at de have Udgang til at søge disse Præmier, hvor de skulle søge dem, eller hvorledes de skulle bære sig ad for at faae dem. Derimod bekjendtgøres denne Sag i de 3 andre Blade, hvoriblandt jeg navnlig vil fremhæve det ene som et Blad, der maasse ikke har meget over hundrede Abonnenter og saa godt som udelukkende læses i en Kjøbstad, thi det kommer neppe udenfor Kjøbstadens Porte; heri bekjendtgjør man, at der gives Præmier for veldyrkede Huslodder. Enhver vil dog vistnok indrømme, og hvilken politisk Farve man end har, vil man dog forstaa, at, naar man her ved en Bevilling giver en vis Klasse af Statsborgere lige Udgang til at blive delagtige i den, bør disse Midler ogsaa anvendes saaledes, at Alle og Enhver kunne komme til at høste Nytte og Gavn deraf. Jeg vil tillade mig